

Jeg gik mig ud...

Jeg gik mig ud en sommerdag at høre
fuglesang, som hjertet kunne røre,
i de dybe dale,
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.

Der sad en lille fugl i bøgelunden,
sødt den sang i sommer-aftenstunden,
i de grønne sale,
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.

Den sang så sødt om dejligst vang og vænge,
hvor kærminder gro, som græs i enge,

Den sang og sødt om bølger blå og hvide
under ø, hvor danske snekker skride,

Den sang om alt, hvad det er lyst at høre,
allerhelst, hvad hjertet dybt kan røre,

Den sang, som ingen andre fugle sjunge,
leged liflig med min moders tungue,

Den sang som talt ud af mit eget hjerte,
toner gav den al min fryd og smerte,

Da nynned jeg så småt i aftenstunden:
Flyv, Gulstop! flyv rundt i bøgelunden,

O, flyv fra Øresund til Danevirke!
syng til dans, til skole og til kirke,

På folkets modersmål, med Danmarks tungue,
syng, som ingen andre fugle sjunge,

Da mærke alle, som har mødre kære,
det er godt i Danemark at være,

Da gløder alt, hvad solen har bestrålet,
som det røde guld på modersmålet,
i de dybe dale,
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.

I walked abroad...

I walked abroad one summer's day to hear
song of bird that through my heart might sear,
in the deep, green dales,
midst the nightingales
and each bird that now my heart regales.

A little bird sat in the beech-tree grove,
sweet it sang in summer's twilight mauve,
in the leafy vales,
midst the nightingales
and each bird that now my heart regales.

It sang so sweet of meadows lush and low,
where like grass forgetmenots do grow.

It sang so sweet of waves both blue and white
out at sea where Danish vessels glide,

It sang of everything one fain would hear,
most of all what through the heart can sear,

It sang as no bird else has ever sung,
played so grandly with my mother tongue,

It sang as if my heart itself did speak,
pain and joy were notes from its small beak,

And then I murmured in the twilight mauve:
Fly, Gold Crest! fly round your beech-tree grove,

Oh, fly from north to south, from west to east
sing at Danish school, church, dance and feast,

In common Danish, in our mother tongue,
sing aloud like no bird else has sung,

Then all who hold their mothers dear will know
Denmark is a place where hearts can grow,

Then all will gleam that's lit up by the sun,
like red gold upon our mother tongue,
in the deep, green dales,
midst the nightingales
and each bird that now my heart regales.